Szegedi Ítélőtábla
Bf.I.169/2012/24.

A **Szeged**i Ítélőtábla mint másodfokú bíróság **Szegeden**, 2012. június 26. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az embercsempészés bűntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott (neve) és társai** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2012. január 17. napján kihirdetett **2.B.544/2011/62. számú ítéletét**

m e g v á l t o z t a t j a az alábbiak szerint:

(II.rendű vádlott neve) II. r. vádlott cselekménye a Btk. **21**8. § (1) bekezdés **b) pontjába** ütközik és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősül.

A vádlottak közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélését **m e l l ő z i .**

Az első fokú eljárásban felmerült mindösszesen 1.856.568,- (egymillió-nyolcszázötvenhatezer-ötszázhatvannyolc) forint bűnügyi költségből (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottat 273.515,- (kettőszázhetvenháromezer-ötszáztizenöt) forint, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat **21**7.080,- (kettőszáztizenhétezer-nyolcvan) forint, (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottat 17.000,- (tizenhétezer) forint, (I.rendű vádlott neve) I. r. és (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottat egyetemleges 98.625,- (kilencvennyolcezer-hatszázhuszonöt) forint terheli, az állam terhén 1.249.288,- (egymillió-kettőszáznegyvenkilencezer-kettőszáznyolcvannyolc) forint marad.

Egyebekben az első fokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a** .

Az I., II., III. r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből kötelezi (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottat 15.240,- (tizenötezer-kettőszáznegyven) forint, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat 12.000,- (tizenkettőezer) forint bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára, míg 162.334,- (egyszázhatvankettőezer-háromszázharmincnégy) forint az állam terhén marad.

Megállapítja, hogy (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlott anyja neve: **női név**, (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlott **1. állampolgárság** állampolgár, születési helye: **ország**, **város neve**.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettességben, folytatólagosan elkövetett embercsempészés bűntettében [Btk. **21**8. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés c) pont] és 2 rb. hivatali vesztegetés bűntettében [Btk. 253. § (1) bekezdés és (2) bekezdés],
(II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat társtetteségben elkövetett embercsempészés bűntettében [Btk. **21**8. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont],
(III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottat társtetteségben, folytatólagosan elkövetett embercsempészés bűntettében [Btk. **21**8. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés c) pont] és ezért
(I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottat halmazati büntetésül mint bűnszervezetben elkövetőt 8 év fegyházra, 8 év közügyektől eltiltásra, 10 évre Magyarország területéről történő kiutasításra és 150 napi tétel pénzbüntetésre,
(II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat mint bűnszervezetben elkövetőt 3 év 6 hónap fegyházra, 3 év közügyektől eltiltásra, 5 évre Magyarország területéről történő kiutasításra és 100 napi tétel pénzbüntetésre,
(III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottat mint bűnszervezetben elkövetőt 6 év 6 hónap fegyházra, 6 év közügyektől eltiltásra, 10 évre Magyarország területéről történő kiutasításra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.
A pénzbüntetés 1 napi tételének összegét (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottal szemben 3.500,- Ft-ban, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottal szemben 3.000,- Ft-ban, (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottal szemben 2.500,- Ft-ban állapította meg.
Az így kiszabott (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottal szembeni 525.000,- Ft, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottal szembeni 300.000,- Ft pénzbüntetést, (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottal szembeni 750.000,- Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén napi tételenként fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.
(I.rendű vádlott neve) I. r. vádlott vonatkozásában a MÁK Közép-Magyarországi Regionális Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztálya által Bü.90.351. szám alatt letétként kezelt 500 euró vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el.
Megállapította, hogy (I.rendű vádlott neve) I. r., (II.rendű vádlott neve) II. r. és (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottak feltételes szabadságra nem bocsáthatók.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlott vonatkozásában a **1. időpont** napjától, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlott vonatkozásában a **2. időpont**. napjától, III.rendű vádlott neve III. r. vádlott vonatkozásában a **3. időpont** napjától, mindhárom vádlott esetében az ítélet kihirdetése napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.
A **Szeged**i Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bjk.274/2011. szám alatt bevételezett 12., 17., 18. és 21. tétel**szám** alatti bűnjeleket, valamint a Bjk.481/2011. **szám** alatt bevételezett 1. tétel**szám** alatt nyilvántartott bűnjeleket elkobozta,
a Bjk.274/2011. **szám** alatt bevételezett 1-11., 13-16., 19., 20., 22-28. tételszám alatt nyilvántartott bűnjelek lefoglalását megszüntette és az 1., 9., 10., 13., 14., 19., 20., 22-28. tétel**szám** alattiakat megsemmisíteni, a 2-8., 11., 15., 16. tétel**szám** alatt nyilvántartottakat (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottnak kiadni rendelte.
Az eljárás során felmerült 1.451.916,- Ft bűnügyi költségből (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottat 297.140,- Ft, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat 132.330,- Ft, (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottat 6.000,- Ft és (I.rendű vádlott neve) I. r. és (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottakat egyetemlegesen 1.060,- Ft megfizetésére kötelezte. A fennmaradó 1.015.386,- Ft bűnügyi költség vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be:
- az ügyész az első fokú ítéletnek kizárólag a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése ellen és az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélőtábla (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottat további 75.000,- Ft, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat 84.750,- Ft, (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottat 11.000,- Ft, az idegen nyelvű tanúk kihallgatásával felmerült tolmácsdíj, mint bűnügyi költség megfizetésére is kötelezze és állapítsa meg, hogy 844.636,- Ft bűnügyi költséget visel az állam,
- (I.rendű vádlott neve) I. r., (II.rendű vádlott neve) II. r. és (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottak és védőik, egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A **Szeged**i Fellebbviteli Főügyészség Bf.146/2012/2/2. **szám**ú átiratában az ügyészi fellebbezést indokaival együtt és kiegészítéssel tartotta fenn. Azt indítványozta, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés tekintetében változtassa meg oly módon, hogy az ügyész által indítványozott idegen nyelvű tanúk kihallgatásával felmerült tolmácsdíj megfizetésére kötelezéssel összesen, (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottat 372.140,- Ft, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat **21**7.080,- Ft, (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottat 17.000,- Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze és az ítélet jogi indokolását a bűnszervezetben való elkövetés vonatkozásában az arra vonatkozóan kialakult bírói gyakorlattal egészítse ki, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú eljárásban az I. r. vádlott védője a vádlott felmentésére irányuló fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítottság hiányában és téves logikai következtetés alapján állapította meg az I. r. vádlott bűnösségét az embercsempészés bűntettében, mert a vádlott védekezését elvetve azt tévesen az egyéb bizonyítékokra alapította. Ugyanakkor az I. r. vádlott tudattartalmát is tévesen állapította meg, mert álláspontja szerint, a vádlott védekezésére tekintettel, az embercsempészés törvényi tényállását nem fogta át, és mivel az egyenes szándék e törvényi tényállás megállapíthatóságának feltétele, ennek hiányában e bűncselekmény a terhére nem állapítható meg.
A 2 rb. hivatali vesztegetés bűntettében az I. r. vádlott bűnösségét azért nem találta megállapíthatónak, mert a két rendőr ellentmondó vallomásán alapuló tényállás nem megalapozott, így e bűncselekmény elkövetése nem nyert bizonyítást.
Az I. r. vádlott bűnösségének megállapítása esetén, mivel nem tudta, hogy migránsok vannak az autóban és az illető személyeket csak szívességből szállította, a bűnszervezet, az üzletszerűség és a folytatólagosság mellőzését és a az enyhébb minősítésre figyelemmel a büntetés enyhítését indítványozta.

A II. r. vádlott védője a vádlott felmentésére irányuló fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás abban a körben, hogy a II. r. vádlott tudomással bírt arról, hogy migráns személyeket szállított, és hogy ezt vagyoni haszonszerzés végett követte el, ellentétes az iratok tartalmával, és az elsőfokú bíróság megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, ezért ítélete megalapozatlan. Álláspontja szerint e két megalapozatlansági ok azért áll fenn, mert az elsőfokú bíróság a tényállást nem a II. r. vádlott védekezésére alapítottan állapította meg, mely szerint nem tudott róla, hogy utasai illegális bevándorlók voltak, azt sem tudta, hogy a migráns szó mit jelent, és ezért sem pénzt, sem más vagyoni ellenszolgáltatást nem kapott. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az egyéb bizonyítékokból kizárólag a II. r. vádlottat terhelőket emelte ki és fogadta el. Vitatta továbbá, a bűnszervezetben elkövetői minőségének megállapítását, mivel a II. r. vádlott csupán egy cselekményben vett részt és az ilyen módon való elkövetés hosszabb időre szervezett cselekménysorra alapítható.
A II. r. vádlott bűnösségének megállapítása esetére a bűnszervezetben elkövetést és a vagyoni haszonszerzés megállapításának mellőzését indítványozta, és emellett nyomatékos enyhítő körülményként értékelve azt, hogy a II. r. vádlott a hatósággal együttműködött, a vele szemben kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte.

A III. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban a fellebbezését akként módosította - melyhez a III. r. vádlott is csatlakozott -, hogy elsősorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodsorban a III. r. vádlott felmentését, harmadsorban a kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését eljárási szabálysértésekre alapította. Álláspontja szerint eljárási szabálysértés történt már a III. r. vádlott kiadatásával kapcsolatban. A III. r. vádlottal szemben ugyanis, a Btk. **21**8. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő embercsempészés bűntettének elkövetése miatt adtak ki személykörözést és európai elfogatóparancsot, és amikor ennek alapján **állam (neve)**ban elfogták, az átadás alapjául ezen, maximum 5 évi szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményről való tájékoztatást követően járult hozzá a III. r. vádlott Magyarországra történő átadásához. Az átadását követően viszont gyanúsítottként már e bűncselekmény súlyosabban minősülő esete és bűnszervezetben elkövetésre figyelemmel 2-16 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett cselekményben hallgatták ki. A vád tárgyát képező cselekmény miatti elítélése ellentétes a 2003. évi CXXX. törvény 31. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakkal, mert jogszerűen nem lehetett volna a felelősségét az európai elfogatóparancsban foglaltaktól eltérő büntetési tételű bűncselekményben megállapítani.
A III. r. vádlott a másodfokú eljárásban benyújtott fellebbezése indokolásában ugyanezen körülményre hivatkozva indítványozta az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

A másik hatályon kívül helyezési okot a III. r. vádlott védője abban jelölte meg, hogy amikor az elsőfokú bíróság a III. r. vádlottal szemben a **Szeged**i Városi Bíróság előtt indult büntetőügyet a jelen, eredetileg az I. r. és a II. r. vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyhöz egyesítette, két érdemi tárgyalást tartott anélkül, hogy azokon akár a III. r. vádlott, akár - mivel a védelem kötelező volt - a védője jelen lehettek volna. Álláspontja szerint ezáltal a Be. 373. § (1) bekezdés II/d. pontja szerinti abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés valósult meg, mert az elsőfokú bíróság a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megsértette azzal, hogy az I. r. és II. r. vádlottat, illetve a tanúkat a III. r. vádlott védőjének távollétében hallgatta ki és így a védelmet megfosztotta a törvényes jogai gyakorlásának lehetőségétől. Ennek kapcsán a BH 2005. 206. eseti döntésre hivatkozott, melyben foglaltak szerint, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés valósul meg, ha a több terhelt ellen folyó büntetőeljárásban - a tárgyaláson kötelező védői jelenlét és a terheltek cselekményei közötti szoros tárgyi összefüggés ellenére - a bíróság az egyik terhelt védőjének távollétében hallgatja ki a terhelttársakat. Ha a másodfokú bíróság az abszolút hatályon kívül helyezési okra vonatkozó álláspontját nem osztaná, akkor a védekezés korlátozására figyelemmel a Be. 375. § (1) bekezdése alapján indokolt a hatályon kívül helyezés.
A felmentésre irányuló fellebbezését arra alapította, hogy álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott-társaknak a III. r. vádlottat terhelő vallomásait bizonyítékként elfogadta, tekintettel arra, hogy mindkét vádlott szavahihetősége az eljárás során kétségessé vált, és az ilyen vallomások semmiképpen nem nevezhetők

olyan kétséget kizáró bizonyítéknak, melyekre bűnösséget megállapító ítélet alapozható.
A III. r. vádlott bűnösségének megállapítása esetén, arra is figyelemmel, hogy a vádlott nem ismerte a bűnszervezetben elkövetésnek a magyar jog szerinti fogalmát, a bűnszervezetben elkövetés mellőzését, továbbá az ítélkezési gyakorlatban, az embercsempészés bűntettéért kiszabott büntetésekhez képest a vele szemben kiszabott büntetés aránytalanul súlyos, annak jelentős enyhítését indítványozta.

Az ítélőtábla csak az ügyész fellebbezését ítélte alaposnak.

A III. r. vádlott védőjének a hatályon kívül helyezésre vonatkozó indítványait az alábbiak miatt nem osztotta:

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény 31. § (1) bekezdése szerint az európai elfogatóparanccsal elfogott személy átadásakor az átadó személlyel szemben az átadás előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől **különböző egyéb bűncselekmény miatt** nem indítható büntetőeljárás, nem ítélhető el, és egyéb módon sem foszthető meg szabadságától (a specialitás szabálya). A (2) bekezdés e) pontja szerint az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a személy beleegyezett az átadásába és ezzel egyidejűleg lemondott a specialitás szabályának alkalmazásáról. A hivatkozott törvényhely kifejezetten kimondja, hogy különböző, egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, mint ami az átadás alapjául szolgált. A jelen esetben viszont nem ilyen, hanem az azonos bűncselekménynek az eltérő minősítéséről van szó, ami miatt az elfogott személy nem esik a fentiek szerinti tilalom alá. Így a specialitás szabályának megsértésére nem került sor, ugyanakkor a vádlott fellebbezésének indokolása kifejezetten tartalmazza, hogy amikor a **állam neve** területén **3. időpont** napján letartóztatták, mindjárt kihallgatták a **állam neve** bíróságán, ahol is egyetértett az egyszerűsített eljárás keretében Magyarországnak történő kiadásával és lemondott a specialitás elvének megtartásáról (másodfokú iratok 20. sor**szám** alatti fordítás 3. bekezdése). Erre figyelemmel akár más bűncselekmény miatt sem lett volna akadálya a vádlott ellen büntetőeljárás indításának, de más bűncselekmény az eljárás során nem is merült fel.

Az iratokból megállapítható, hogy a III. r. vádlott ellen a jelen ügyben elbírált bűncselekmény miatt a **Szeged**i Városi Bíróságon, míg az I. r. és a II. r. vádlott ellen a Csongrád Megyei Bíróságon - jelenleg **Szeged**i Törvényszéken - indult meg a büntetőeljárás. A **Szeged**i Törvényszék az I. és II. r. vádlott ellen indult ügyben 2011. október 4. napján tartott tárgyalást, melyen a két vádlottat kihallgatta, akik közül egyébként a II. r. vádlott élt a vallomásmegtagadási jogával és vallomást nem tett. A két ügyet az elsőfokú bíróság a 2011. október 6. napján tartott tárgyaláson egyesítette és ugyanezen a tárgyaláson hallgatta ki a tanúkat. Majd, a tárgyalást 2011. december

6. napjára elnapolta, melyre az egyesítés folytán már a III. r. vádlottat és a védőjét is megidézte. A III. r. vádlottat e tárgyaláson hallgatta ki, melyen az I. és a II. r. vádlottak és védőik, valamint a III. r. vádlott védője is jelen voltak. Eljárási szabály nem írja elő, hogy az ügyeket tárgyalás előtt kell egyesíteni, és a jelen esetben éppen az I. r. és a II. r. vádlottak vallomásának ismeretében volt az elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy dönteni tudott az egyesítés szükségességéről. Ezért nem valósult meg eljárási szabálysértés azáltal, hogy az I. és a II. r. vádlottakat a III. r. vádlott védőjének távollétében hallgatta ki, hiszen a III. r. vádlott akkor még nem volt a jelen ügy vádlottja, de azáltal sem, hogy a tanúkat a III. r. vádlottnak és védőjének távollétében hallgatta ki, hiszen e tanúk vallomása nem függött össze a III. r. vádlott cselekményével. A III. r. vádlott és védője az egyesítő végzést és a 2011. december 6. napjára kitűzött tárgyalásra szóló idézést a tárgyalás előtt megkapta, a tárgyalásig lehetőségük volt felkészülni és az addig lefolytatott bizonyítást megismerni. Ennek ismeretében előterjeszthették bizonyítási indítványaikat és a 2011. december 6. napján tartott tárgyaláson a korábban kihallgatott I. r., illetve II. r. vádlottakhoz kérdéseket tehettek fel. Kétségtelen, hogy a védő által felhozott eseti döntésben szereplő esetben a terhelttársaknak az egyik terhelt védőjének való távollétében történő kihallgatása abszolút hatályon kívül helyezési ok volt, de ott nem egy később egyesített ügyek vádlottjáról volt szó.

A kifejtettekből következik, hogy eljárási szabálysértés a III. r. vádlott védője által felhozott egyik esetben sem valósult meg, ezért hatályon kívül helyezési ok nem áll fenn.

A fellebbezési nyilvános ülésen az I. r. vádlott perbeszédében konkrét ok megjelölése nélkül arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság szerinte vele szemben elfogult volt. Ezért az ítélőtábla nemcsak hivatalból, hanem erre is figyelemmel vizsgálta, hogy az elsőfokú bírósággal szemben fennáll-e valamilyen kizárási ok, de erre utaló adat nem merült fel.

Az ítélőtábla a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta. Ennek során az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt, megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének mindenben eleget tett. A rendelkezésére álló bizonyítékokkal széleskörűen, hiánytalanul foglalkozott, **szám**ot adott az értékelésükről és megalapozott tényállást állapított meg. Az első fokú ítélet tényállása a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a II. r. vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel csupán abban szorul kiegészítésre, hogy (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlott nőtlen családi állapotú.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, ami a fenti kiegészítéssel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok értékelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak tagadó vallomásával szemben a terhelő bizonyítékokat, így a tanúvallomásokat, a magyar és **1. állampolgárság** hatóságoktól beszerzett okirati bizonyítékokat, a térfigyelő kamerák felvételeit, a híváslisták adatait, az ezek alapján készült útvonaltérképeket, a mobiltelefon cellainformációit és a szemléről készült jegyzőkönyvek adatait fogadta el a tényállás alapjául.

Az ítélőtábla a védőknek, a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos álláspontját nem osztotta, a következők miatt:

Az I. r. vádlott esetében kétségtelen, hogy a terhelő rendőrtanúk vallomásai nem voltak ellentmondástól mentesek, de a lényeget illetően egybehangzóak voltak. Az abban való ellentmondás, hogy a gépkocsi mely oldalán álltak, illetve ki vette ki az indítókulcsot, nem akadályozták meg őket abban, hogy a lényeges körülményeket egymástól megismerjék. Ezt bizonyítja, hogy azt egybehangzóan vallották, hogy amikor **1. tanú** megtalálta a vádlott útlevelében az 500 eurós bankjegyet, rögtön megmutatta a gépjármű másik oldalán tartózkodó **2. tanú**nak, és **2. tanú** is hallotta, amikor **1. tanú** az I. r. vádlottól rákérdezett, hogy ez micsoda, és látta, amikor az I. r. vádlott hátrafelé biccentett a fejével. Utána pedig éppen e miatt vizsgálták át a gépkocsit, és együtt találták meg az I. r. vádlott által, a gépkocsiban szállított migráns személyeket. Azt is egybehangzóan vallották, hogy a vádlott a bankjegyet nem kérte vissza és nem is nyilvánította ki előttük, hogy az más okból van az útlevelében.

A II. r. vádlott védőjének álláspontját abban, miszerint a II. r. vádlott vallomásai során abban a kérdésben, hogy nem tudta, migránsokat szállít és nem kapott pénzt, következetes volt, nem osztotta. Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a II. r. vádlottnak az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomásaival és ezek között van a 2010. december 15. napján tett gyanúsítotti vallomása, amikor azt vallotta, III. r. vádlott tájékoztatta őket arról, hogy migránsokat kell felvenniük és azokat **1. település**re kell szállítaniuk. Ugyanakkor vallotta azt is, hogy az ideig erről azért nem tett említést, mert félt a III. r. vádlottól, mivel az megfenyegette. Később már önellentmondásba került, mert azt állította, nem tudta, hogy ezek a személyek illegálisan jöttek át az államhatáron, és az önellentmondását zavarodottságával indokolta. Majd, a haszonszerzéssel kapcsolatban azt vallotta, hogy a III. r. vádlott ugyan pénzt nem ígért neki, csak azt, hogy ha hazaérnek, elviszi vacsorázni, ami szintén anyagi ellenszolgáltatást jelent.

Kétségtelen az is, amire a III. r. vádlott védője hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az I. r. és a II. r. vádlottak terhelő vallomásait fogadta el a III. r. vádlottal kapcsolatban, attól független, hogy ezek is ellentmondásosak voltak. A vádlott-társak

vallomását mindig körültekintően kell vizsgálni, ugyanakkor a bizonyítékértékelő tevékenység perrendszerű voltát nem érinti, ha a bíróság a vallomás egyes - általában más bizonyítékokkal is megerősített - részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapítása során, míg a vallomásnak olyan részeit, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja (BH 1998. 418.). A ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okfejtése a III. r. vádlott cselekményével kapcsolatban is logikus és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek.

A bizonyítékok értékelése az első fokon eljáró bíróság feladata. A fenti bizonyítékértékelés mellett az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Ezért a tényállást támadó és a vádlottak felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a vádlottak tudattartalmával is, amire a tényekből lehet következtetést levonni. Tényként pedig az állapítható meg, hogy a vádlottak **ország**ból eljöttek Magyarországra, hogy itt a déli határszakaszról a hajnali órákban, különböző címkékkel megjelölt, magyarul nem beszélő, **2. állampolgárság** és **3. állampolgárság** származású több - 5 illetve 18 - személyt szállítsanak az ország belseje felé. Mindezekből a körülményekből csakis arra lehet következtetni, a vádlottaknak tudniuk kellett, migránsokat szállítanak, hiszen az országon belül az emberek általában az utazásnak nem ezt a módját választják. Ennek ismeretére utalnak egyértelműen a II. r. vádlott által 2011. január 27. napján gyanúsítottként vallottak is, mely szerint III. r. vádlott telefonon több alkalommal beszélt szerb személyekkel, majd amikor **2. településen** a benzinkútnál várakoztak, III. r. vádlott elkezdett vele kiabálni, mert ő nem akart tovább várni. Amikor elindult, majd **3. település** felől visszafordult, egyszer csak azt vette észre, hogy tele lett az autója, és az előtte haladó Fiat gépkocsi is megállt, és oda is beszállt kb. 10-12 ember. A fentieken túl ebből az is megállapítható, hogy a II. r. vádlott nem csak azzal volt tisztában, hogy migráns személyeket szállít, hanem azzal is, hogy e szállításra szervezetten került sor és ő maga ennek a szervezett csoportnak a tevékenységében vett részt. A bűnszervezetben elkövetés esetén az elkövetőnek nem a bűnszervezet törvény szerinti megfogalmazását kell ismernie, amire a III. r. vádlott védője hivatkozott, hanem csupán azzal kell tisztában lennie, hogy a súlyosan büntetendő bűncselekményt szervezett csoportban hajtja végre.

Az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott fentiek szerinti vallomását is, ítélete 13. oldal 2. bekezdésében értékelte, de nyilvánvalóan elírás miatt a 3. és 5. sorban helytelenül került rögzítésre, hogy a gépkocsit a II. r. vádlott szerezte és a II. r. vádlott akart **4. település**re utazni, mert - helyesen - az a III. r. vádlott volt, amit az ítélőtábla ezennel ekként helyesbített.

A fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozottaknak megfelelően a 4/2005. **szám**ú Büntető jogegységi határozaton kívül **szám**os eseti döntés is van a bűnszervezetben elkövetésre, melyekre az elsőfokú bíróság nem hivatkozott. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy aki idegen országok állampolgárainak a körülményekből következően ismerten, több országhatáron keresztül is történő szervezett átjuttatásába bekapcsolódik, az tisztában van azzal, hogy az adott tevékenység csak bűnöző csoport szervezett együttműködése révén valósulhat meg. Mindez pedig a bűnszervezetben történt elkövetés megállapításához elégséges. Ugyanakkor bűnszervezetben követi el az embercsempészés bűntettét, aki a társaival abban állapodik meg, hogy a zöld határon átjuttatott harmadik országbeli személyek Magyarország területén továbbszállítását anyagi ellenszolgáltatás fejében megszervezi, azt lebonyolítja, és e megállapodás alapján társtettesként egyetlen cselekményt valósít meg (BH 2011. 299). Továbbá embercsempészés bűntettét követi el - aki társaival egyetértésben - vagyoni haszonszerzés végett közreműködik a magyar határt jogellenesen átlépő személyek magyar területen történő továbbszállításában (BH 2005. 311). A fentiekből következően a bűnszervezet megvalósulásához az is elég, ha az elkövető csak az országon belül működik közre a migráns személyek továbbszállításában.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor mindhárom vádlott vonatkozásában a vagyoni haszonszerzési célzatot is megállapította. A vádlottak több száz kilométerről, **ország**ból jöttek Magyarországra súlyos, bűncselekmény elkövetésében való részvétel céljából, mely körülmények mellett helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy nyilvánvalóan nem ellenszolgáltatás nélkül, hanem vagyoni haszonszerzés végett hajtották azt végre. Annak pedig nincs jelentősége, hogy ténylegesen a haszonhoz hozzájutottak-e, a pénzt megkapták-e, vagy sem.

A kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a vádlottak terhére megállapított embercsempészés bűntettét és (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlott esetében a 2 rb. hivatali vesztegetés bűntettét is helyesen minősítette, azzal, hogy (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottnál a jogszabályi felhívásból - mivel több elkövetési magatartással megvalósítható bűncselekményről van szó - kimaradt a Btk. **21**8. § (1) bekezdésének a b) pontja, amit az ítélőtábla ezért pontosított.

A bűnösségi körülményeket is az elsőfokú bíróság többnyire helyesen vette **szám**ba és értékelte. Az ítélőtábla azt csupán azzal egészítette ki, hogy mindhárom vádlottnál további súlyosító körülmény, hogy az embercsempészés bűntette kétszeresen minősül, a bűncselekmény elkövetésekor **21**. életévét pár hónappal meghaladott II. r. vádlottnál pedig a büntetlen előélet helyett az enyhítő körülmény, hogy un. fiatal felnőtt.

A büntetés kiszabását illetően figyelembe kellett venni, hogy bűnszervezetben elkövető esetében a büntetési tétel felső határa kétszeresére emelkedik, és hogy a bűncselekmények elkövetésének időpontjában már hatályban volt az ún.

középmértékre vonatkozó szabály. A büntetési tételeket, és mindezeket figyelembe véve, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a középmérték I. és III. r. vádlottak esetében 9 év, a II. r. vádlott esetében 5 év 6 hónap szabadságvesztés. Ehhez képest az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés egyik vádlott esetében sem érte el ezt a középmértéket. Ugyanakkor a belső arányosság is helyes, hiszen az I. r. vádlottal szemben szabta ki a legsúlyosabb büntetést, akinek a bűnösségét az embercsempészés bűntettén túl még további 2 rb. 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményben is megállapította. Mindezekre figyelemmel a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések arányosak, lényeges enyhítés szóba sem kerülhet.

A szabadságvesztésre ítélt vádlottaknak megfelelő jövedelmük, valamint I. r. és II. r. vádlottaknak megfelelő vagyonuk is (gépkocsik) van, a bűncselekményeket vagyoni haszonszerzés céljából követték el, mely esetben a Btk. 51. § (2) bekezdése alapján a pénzbüntetés kiszabása kötelező. Arányos a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek **szám**a és törvényes a megállapított 1 napi tétel összege is.

Tévedett viszont az elsőfokú bíróság, amikor mindhárom vádlottat a közügyek gyakorlásától is eltiltotta. A törvény ugyan nem rendelkezik arról, hogy a közügyektől eltiltást csak magyar állampolgárral szemben lehet kiszabni, de az ehhez fűzött kommentár szerint csak a Magyarországon menekültként, bevándoroltként vagy letelepedettként elismert, illetve Magyarország területén lakóhellyel rendelkező nagykorú állampolgár rendelkezik olyan jogosultsággal, melyre a közügyek gyakorlásától eltiltható (Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat **szám**ára, HVGORAC Kiadó 37. pótlás 145-147. oldal és BH 1996. 568). Erre tekintettel az ítélőtábla az **ország**ban lakó, **1. állampolgárság** állampolgár I. r., II. r. és III. r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltást mellőzte.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, csupán a bűnügyi költség számítása és megfizetésére kötelezés kapcsán tévedett az elsőfokú bíróság. Nem észlelte, hogy nem került bevezetésre a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Migrációs Ügyek Osztálya nyomozati irata költségjegyzékébe 16.250,- Ft fordítási díj (a **Szeged**i Városi Bíróság B.2474/2011. számú iratában 18. sorszám alatt lévő végzés) és a **Szeged**i Nyomozó Ügyészség nyomozati iratában lévő összesített költségjegyzékbe a bírósági iratok 6. sorszáma alatt lévő végzések szerinti 75.150,- Ft és 16.250,- Ft fordítási díj, és a 31. sorszám alatt lévő végzés szerinti 5.625,- Ft fordítási díj, miáltal ezen összegeket a bűnügyi költség összegének megállapításánál sem vette figyelembe. Az ítélőtábla megállapította, hogy a fenti összegekkel együtt az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege mindösszesen 1.856.568,- Ft.

Ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a magyar nyelvet nem ismerő tanúk vallomásának tolmácsolásával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség

megfizetésére a vádlottakat nem kötelezte. Ezek a költségek ugyanis a tanúzással, a tanúvallomás megtételéhez szükséges egyéb költségekhez, pl. utazási költséghez, napidíj térítéshez hasonlóan merülnek fel, ezért vádlottakat terhelik (FBK 1991. 139 és BH 1992. 230). Az ítélőtábla az ügyészi indítvánnyal egyezően megállapította, hogy ezen tanúk vallomásának tolmácsolásával kapcsolatban az I. r. vádlottat további 75.000,- Ft (összesített költségjegyzék 6. és 7. tétele), a II. r. vádlottat további 84.750,- Ft (összesített költségjegyzék 1. és 3. tétele), a III. r. vádlottat további 11.000,- Ft (Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Migrációs Ügyek Osztálya nyomozati iratában 3. tétel) terheli. Így a felmerült bűnügyi költségből (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlottat 273.515,- Ft, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlottat **21**7.080,- Ft, (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlottat 17.000,- Ft megfizetésére kötelezte. Megállapította továbbá, hogy **szakértő neve** műszaki szakértő díjával felmerült, a költségjegyzék 18. tétele alatt szereplő 98.625,- Ft nem csak az I. r., hanem a III. r. vádlottat is terheli, mivel a bűnösségük a szakértői vizsgálattal érintett cselekményben (tényállás I/B pont) társtettességben került megállapításra. Ezért, I.rendű vádlott neve I. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat egyetemlegesen 98.625,- Ft bűnügyi költség is terheli. A fentiek figyelembe vétele mellett állam terhén maradó bűnügyi költség összege pedig helyesen 1.249.288,- Ft.

Az ítélőtábla nem osztotta az elsőfokú bíróságnak azon álláspontját, hogy a vádlottakat a bűnügyi költség egy részének megfizetése alól a Be. 338. § (4) bekezdése alapján mentesítette. Ezt ugyanis sem az eljárás tárgyát képező bűncselekmények súlyossága, sem pedig a felmerült és az egyes vádlottakat terhelő bűnügyi költségek összege nem indokolta.

A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította mindhárom vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban (I.rendű vádlott neve) I. r. vádlott védőjének díjával 15.240,- Ft, (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlott védőjének díjával 12.000,- Ft bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottakat a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte. A másodfokú eljárásban a szükséges iratok fordítási díjával és a fellebbezési nyilvános ülésen eljárt tolmács díjával összesen 162.334,- Ft bűnügyi költség merült fel, melyről úgy rendelkezett, hogy a Be. 339. § (2) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a II. r. és a III. r. vádlottak egyes személyi adatai az első fokú ítélet rendelkező részében tévesen szerepelnek, ezért az iratok egybehangzó adatai és a vádlottaknak a fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján megállapította, hogy (II.rendű vádlott neve) II. r. vádlott anyja neve **női név**, (III.rendű vádlott neve) III. r. vádlott **1. állampolgárság** állampolgár, születési helye **ország**, **város neve**.

Az ítélőtábla ítélete ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2012. június 26.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva s.k.	Dr. Nikula Valéria s.k.	Sefta Márta dr. s.k.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A **Szeged**i Ítélőtábla Bf.I.169/2012/24. számú ítélete és a **Szeged**i Törvényszék 2.B.544/2011/62. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2012. június 26.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő